

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 4Csp/145/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7819203271
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Farkašovská
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2021:7819203271.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava v spore žalobkyne R. K., nar. XX.XX. XXXX, bytom N. XX, XXX XX M., proti žalovanému BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA so sídlom Boulevard Hausmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločnosti pod č. 542 097 90, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, IČO: 47 258 713 pobočka zahraničnej banky, so sídlom Panenská 7, 812 36 Bratislava, zast. SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., advokátska kancelária, Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, o určenie neplatnosti dohody, takto

rozhodol:

I. Súd u r č u j e , že dohoda o zrážkach zo mzdy u zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXXX uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 06.10. 2008 je n e p l a t n á .

II. P r i z n á v a žalobkyni plnú náhradu trov konania proti žalovanému s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa podanou žalobou s návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia žiadala, aby súd žalovanému povinnosť zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy u zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXXX uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 06.10.2008, do právoplatného skončenia veci samej o neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy a povinnosť zamestnávateľovi žalobkyne Mesto Rožňava, Šafáriková 29,048 01 Rožňava mzdové oddelenie vykonávania zrážok zo mzdy, zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXXX do právoplatného skončenia vo veci samej. Dňa 06.10.2008 žalobkyňa podpísala zmluvu na tovar na splátky, ktorej súčasťou je vydanie kreditnej karty. Žalovaný už v roku 2017 (11.09.2017) vyzval jej zamestnávateľa, aby vykonával zrážky zo mzdy a tieto aj vykonáva. Ak je dohoda o zrážkach zo mzdy v rozpore s právom, je principiálne neprístupné, aby sa použil tento problémový zabezpečovací inštitút. Ona doteraz takúto dohodu v žiadosti/zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru nenašla, možno aj preto, že táto žiadosť/zmluva je nečitateľná a inou nedisponuje. Ako uviedla, dňa 11.09.2017 požiadal žalovaný jej zamestnávateľa o zrážky zo mzdy. Ako to vyplýva z dokladu od zamestnávateľa do dnešného dňa jej na predmetnú žiadosť/zmluvu vykonal zrážky vo výške 1.772,77 Eur. V liste, ktorým požiadal žalovaný jej zamestnávateľa o vykonávanie zrážok žalovaný uviedol, že uzatvorila zmluvu o revolvingovom úvere/kreditnej karte a výška pohľadávky činí 2.510,76 Eur. Táto pohľadávka žalovaného je sporná, pretože si ju sám určil a ona žiadne výpisy z kreditnej karty nemá. Napriek skutočnosti, že neexistuje žiadne súdne rozhodnutie, ktoré by jej uložilo povinnosť plniť, vykonávajú sa jej zrážky zo mzdy bez ohľadu na existenciu pohľadávky. Veriteľ výšku dlhu sám jednostranne diktuje a to bez akéhokoľvek odsúhlasenia súdom. Jej zamestnávateľom je : Mesto Rožňava, Šafáriková 29, 048 01 Rožňava. Žiadosť žalovaného jej zamestnávateľovi o vykonávanie zrážok zo mzdy preukazuje listom zo dňa 11.09.2017. Žiadala súd, aby po vykonaní dôkazov a preskúmaní spotrebiteľskej zmluvy vydal vo veci neodkladného opatrenia na zrážky zo mzdy toto uznesenie : Súd žalobcovi ukladá povinnosť zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy u zmluvy

č.XXXXXXXXXXXXXX uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 06.10.2008, do právoplatného skončenia veci samej o neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy. Súd ukladá povinnosť Zamestnávateľovi žalobkyne Mesto Rožňava, Šafáriková 29,048 01 Rožňava mzdové oddelenie vykonávania zrážok zo mzdy, zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXXX do právoplatného skončenia vo veci samej.

2. Súd uznesením 4Csp/145/2019 - 9 zo dňa 15.12. 2019 neodkladným opatrením žalobcovi uložil povinnosť zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy u zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXXX uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 06.10. 2008, do právoplatnosti skončenia veci samej o neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy a uložil povinnosť zamestnávateľovi žalobkyne Mesto Rožňava, Šafáriková 29, 048 01 Rožňava mzdové oddelenie vykonávania zrážok zo mzdy, zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXXX do právoplatného skončenia vo veci samej. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 20.12. 2019 a vykonateľnosť 04.12. 2019.

3. Opravným uznesením 4Csp/145/2019 - 20 zo dňa 02.01. 2020 súd opravil II. výrok uznesenia tunajšieho súdu č.k. 4Csp/145/2019 - 9 zo dňa 15.11. 2019 a to tak, že správne znie : Súd ukladá povinnosť zamestnávateľovi žalobkyne Mesto Rožňava, Šafáriková 29, 048 01 Rožňava mzdové oddelenie zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy, zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXXX do právoplatného skončenia vo veci samej. Toto opravné uznesenie nadobudlo právoplatnosť 14.02. 2020.

4. Žalovaný sa vyjadril k žalobe a uviedol, že žalobkyňa ako dlžník na strane jednej a žalovaný ako veriteľ na strane druhej uzavreli Zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydanie kreditnej karty zo dňa 06.10.2008 (ďalej len „Zmluva o spotrebiteľskom úvere“). Žalobkyňi bol okrem klasického úveru poskytnutý aj revolvingový spotrebný úver v súvislosti s ktorým mal k dispozícii kreditnú kartu, ktorú žalovaná využívala a bola povinná tento úver splácať za podmienok dohodnutých v Zmluve o spotrebiteľskom úvere. Vzhľadom však na skutočnosť, že si žalobkyňa tieto svoje povinnosti neplnila a revolvingový úver nesplácala uplatnil si ako veriteľ zabezpečovací inštitút dojednaný medzi zmluvnými stranami v bod E) Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a to zrážky zo mzdy. Podľa ust. § 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka: „Uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia.“ Žalovaný si Dohodou o zrážkach zo mzdy uplatňuje svoje právo vyplývajúce mu zo Zmluvy o úvere v súlade s právnymi predpismi a ust. § 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzatvorená v súlade so všetkými, v čase podpisu platnými predpismi. Dokonca aj Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS pripúšťa zabezpečenie spotrebiteľských zmlúv. Žiaden predpis Európskej únie nezakazuje zabezpečenie záväzkov zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o 3 zrážkach zo mzdy. Žalovaný vykonáva zrážky v zmysle Dohody o zrážkach zo mzdy uzavretej v súlade s právnymi predpismi. Nedochoádza k bezdôvodnému zásahu do majetku Žalobcu. Dohoda o zrážkach zo mzdy a iných príjmov je súčasťou osobitného ustanovenia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a Žalobca bol na jej obsah osobitne upozornený a s obsahom dohody súhlasil. Podľa bodu E) Zmluvy o úvere: „Klient/ka podľa časti A) a CTELEM SLOVENSKO a.s. sa dohodli na zabezpečení pohľadávok z úverovej zmluvy podľa časti B) a C) takto: Klient/ka výslovne a neodvolateľne súhlasí, aby mu/jej v prípade, že sa omešká so splácaním úveru dlhšie ako 1 mesiac t.j. nezaplatí minimálne dve po sebe nasledujúce splátky úveru, uskutočňoval platca mzdy mesačné zrážky zo mzdy, a to až do výšky stanovenej občianskym súdnym poriadkom v ustanoveniach o výkone rozhodnutia, až do úplného splatenia čerpaného úveru vrátane príslušenstva, a aby zrazenú sumu poukazoval na účet CETELEM SLOVENSKO a.s. CETELEM SLOVENSKO a.s. s týmto spôsobom zabezpečenia súhlasí. Táto dohoda sa vzťahuje aj na budúcich platcov mzdy klienta/ky ako aj na iné príjmy klienta/ka, s ktorými sa pri výkone rozhodnutia zaobchádza ako so mzdou. Náklady spojené so zrážkami nesie klient/ka.“ Písomnú dohodu o zrážkach zo mzdy ako prostriedok na zabezpečenie peňažnej pohľadávky uzatvára veriteľ s dlžníkom. Obsahom dohody je súhlas dlžníka (v tomto prípade žalobkyňa) s tým, aby sa mu zo mzdy vykonávali zrážky a súčasne sa poukazovali veriteľovi (v tomto prípade žalovanému). Podmienkou platnosti takejto dohody je, že dohoda o zrážkach zo mzdy musí mať písomnú formu a dohodnuté zrážky nesmú svojou výškou presahovať výšku zrážok, aké sú prípustné pri výkone rozhodnutia (exekúcií). Žalovaný požiadal zamestnávateľa žalobkyne o vykonávanie zrážok zo mzdy žalobkyne, „a to v maximálnej zákonom prípustnej miere“, teda v súlade s platným právnym poriadkom Slovenskej republiky a s odkazom na platne uzatvorenú Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorej súčasťou je Dohoda o zrážkach zo mzdy. Dispozičné právo so mzdou žalobkyne je v tomto prípade obmedzené maximálne do zákonnej výšky. Žalovaný si uplatňovaním

zrážok zo mzdy iba zabezpečuje plnenie zmluvných povinností žalobkyne, na ktoré sa zaviazala uzatvorením Zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Nie je možné žalovaného obmedzovať v uplatnení jeho zmluvného oprávnenia, ktorým v skutočnosti len zabezpečuje plnenie zmluvných povinností žalobkyne. Neaplikovaním Dohody o zrážkach zo mzdy by došlo k nevyváženému zásahu do práv žalovaného, keďže nemôže uplatniť zmluvný zabezpečovací prostriedok, ktorý si riadne uplatnil a dohodol so žalovaným. Neaplikovaním Dohody o zrážkach zo mzdy by taktiež dochádzalo iba k prehlbovaniu omeškania žalobkyne v postavení dlžníka a teda aj k navyšovaniu príslušenstva poskytnutého úveru. V praxi je úplne bežné, ak veritelia svoje plnenie zabezpečia zabezpečovacími prostriedkami. O zrážkach zo mzdy žalobkyne je možné tvrdiť, že: - ide o plnenie, na ktoré má žalovaný zmluvný nárok, - sú prípustné len v zákonom umožnenej miere, - reflektujú na neplnenie povinností žalobkyne vyplývajúcich zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Spoločnosť BNP PARIBAS je pobočkou zahraničnej banky s vlastnou právnou subjektivitou, ktorá je spôsobilou stranou občianskoprávneho sporu. Ide o bankový subjekt, pri ktorom je možné dôvodne predpokladať, že má dostatok finančných prostriedkov a nehrozí jej vstup do likvidácie. Predpoklad nevyhodenia prípadných nárokov z bezdôvodného obohatenia je teda minimálny. Naopak, v prípade ak si žalobkyňa nesplnila povinnosť podľa Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a nesplácala mesačné splátky riadne a včas, je možné, že sa žalovaný k svojim pohľadávkam nebude vedieť domôcť, a to napríklad v dôsledku neexistencie postihnuteľného majetku žalobkyne v exekučnom konaní, vyhlásením osobného bankrotu a pod. Uplatnenie tohto zabezpečovacieho prostriedku je teda na mieste a je vhodné. Uzatvorenie dohody o zrážkach zo mzdy taktiež nie je ani exemplifikatívne vymenované medzi neprijateľnými podmienkami v ust. § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka. Podľa ust. § 53 ods. 7 Občianskeho zákonníka, zabezpečenie splnenia záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy prostredníctvom zabezpečovacieho prevodu práva je pri spotrebiteľskej zmluve neprípustné. Keďže zákonodarca v tom istom zákone zakázal použitie jedného zabezpečovacieho inštitútu a o ostatných sa nezmieňuje, použitím výkladu a *contratio* je zrejmé, že ostatné zabezpečovacie inštitúty sú v spotrebiteľských vzťahoch právne povolené a to vrátane dohody o zrážkach zo mzdy. Z vyššie uvedených dôvodov nesúhlasí s tvrdením o neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy Zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená medzi Žalobcom a Žalovaným je platná a nie je dôvod pochybovať o jej platnosti. Vzhľadom na uvedené má za to, že prípadným zneplatnením dohody o zrážkach zo mzdy dôjde k nevyváženému zásahu do práv Žalovaného, keďže si nemôže uplatniť dojednaný zmluvný zabezpečovací prostriedok, ktorý si riadne dohodol so Žalobcom. Žalobca v žalobe uvádza: „Napriek skutočnosti, že neexistuje žiadne súdne rozhodnutie, ktoré by mi uložilo povinnosť plniť, vykonávajú sa mi zrážky zo mzdy bez ohľadu na existenciu pohľadávky. Veriteľ výšku dlhu sám jednostranne diktuje a to bez akéhokoľvek odsúhlasenia súdom.“ V reakcii na tvrdenia žalobcu si dovoľujeme uviesť, že zákonná úprava inštitútu Dohody o zrážok zo mzdy podmienku predchádzajúceho posúdenia pohľadávky, ktorá sa ma plniť zrážkami zo mzdy nikde nedefinuje. Zákonná úprava nikde neupravuje, že by na aplikáciu dohody o zrážok zo mzdy musela byť splnená podmienka, aby bol uspokojovaný 5 nárok najskôr posúdený súdom. Žalovaný má za to, že dohoda o zrážkach zo mzdy je zákonný zabezpečovací prostriedok práve pre prípad neplnenia si povinnosti zmluvnou stranou a že jeho účelom je uspokojenie pohľadávky aj mimo súdneho konania. Vzhľadom na uvedené považuje žalovaný tvrdenia žalobcu za absurdné a v rozpore so základnými princípmi občianskeho práva. V prípade, že by sme akceptovali úvahy žalobcu, akékoľvek zabezpečenie pohľadávok zo spotrebiteľských vzťahov by nebolo prípustné. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu so sp. zn. 6Co/142/2016 zo dňa 27.04.2016: „Odvolací súd je zhodne s odporcom toho názoru, že dojednanie dohody o zrážkach zo mzdy ako zabezpečovacieho inštitútu a inštitútu na postupné uspokojenie pohľadávky v zmysle § 551 a nasl. Obč. zák. nemožno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle ust. § 53 Obč. zák.. Dojednanie dohody o zrážkach zo mzdy totiž nespôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a ani neobmedzuje a nevylučuje práva spotrebiteľa. To platí napriek tomu, že navrhovateľka zrejme nemala možnosť ovplyvniť obsah dohody o zrážkach zo mzdy. Názor navrhovateľky, že dohodou o zrážkach zo mzdy nemožno zabezpečiť budúcu pohľadávku, nemá oporu v právnych predpisoch. Napokon odvolací súd poukazuje na ust. § 9 ods. 13 zák. č. 129/2010 Z.z., z ktorého vyplýva, že získanie spotrebiteľského úveru možno podmieniť uzatvorením v tomto ustanovení vymenovaných vzájomných závislých zmlúv, medzi ktoré patrí aj dohoda o zrážkach zo mzdy. Je preto dôvodný záver, že navrhovateľka musí niesť dôsledky svojho konania.“ Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhol, aby Okresný súd Rožňava žalobu zo dňa 27.10. 2019 zamietol v plnom rozsahu a priznal žalovanému náhradu trov konania voči žalobkyne v rozsahu 100%.

5. Žalovaný vo svojom vyjadrení ďalej uviedol, že dlžná čiastka, ktorú žalovaný voči žalobkyni aktuálne eviduje predstavuje sumu 538,35 Eur. Dlžná čiastka žalobkyne predstavovala ku dňu zosplatnenia úveru t.j. ku dňu 15.12.2016 sumu vo výške 2 690,76 €. Uvedený záväzok žalobkyne bol následne ponížený realizáciou zrážok zo mzdy v súhrnnej hodnote vo výške 2 152,41 €. Rozdiel výšky úveru pri jeho zosplatnení a následných plnení žalobkyne zodpovedá vyššie uvedenému aktuálne evidovanému záväzku žalobkyne voči žalovanému. Výška realizovaných zrážok zo mzdy počas ich výkonu nikdy nepresiahla výšku zrážok prípustnú pri výkone rozhodnutia, teda zrážky zo mzdy nikdy neboli realizované nad zákonom prípustnú mieru. Výška vykonávaných zrážok zo mzdy bola nižšia ako samotný predpis splátok, ktoré žalobkyňa uhrádzala ku koncu jej zmluvného vzťahu so žalovaným. Má za to, že takto vykonávané zrážky teda zodpovedali výške bežnej mesačnej splátky úveru, pričom v drivej väčšine prípadov, boli tieto zrážky ešte nižšie. Z uvedeného je zrejmé, že žalobca uplatnil zabezpečovací inštitút zrážok zo mzdy vhodne, tak by bola zachovaná kontinuita splácania záväzku žalobkyne. Zároveň v dôsledku vykonávaných zrážok zo mzdy došlo k zamedzeniu neprimeraného narastania záväzku o jeho príslušenstvo v dôsledku jeho nesplácania. Žalovaný výšku záväzku určil podľa Zmluvy o úvere na základe zmluvných dojednaní. Nie je pravdou, že by bol tento záväzok jednostranne diktovaný žalovaným, rovnako tak nemožno akceptovať tvrdenia sponchybujúce existenciu tohto záväzku. Žalobkyňa kreditnú kartu používala od roku 2009 do 2016 a čerpala z nej finančné prostriedky najčastejšie prostredníctvom výberov. Celkovo tak žalobkyňa vyčerpala sumu 6 560,92 €. Žalobkyňa v žalobe taktiež uviedla, že nedisponuje žiadnymi výpismi z kreditnej karty. Tu je však potrebné uviesť, že výpisy jej boli pravidelne zasielané rovnako ako iným klientom a ak aj neboli, bola oprávnená kedykoľvek o tieto výpisy požiadať žalovaného. Tento argument žalovanej je preto bez akejkoľvek právnej hodnoty. Uviedol, že používanie kreditnej karty okrem čerpania s tým spojených benefitov vyžaduje aj určitý stupeň zodpovednosti je používateľa. Pričom tento minimálny stupeň zodpovednosti možno dôvodne očakávať aj od žalobkyne bez ohľadu na to, že je v zmluvnom vzťahu v postavení spotrebiteľa. Pokiaľ sa žalovaná rozhodla tieto vyčerpané finančné prostriedky nesplácať, má za to, že to nebolo v dôsledku jej neudržateľnej finančnej situácie, ale jednalo sa len o jej rozhodnutie záväzok ďalej neplniť.

6. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení uviedla, že nemá právnické vzdelanie, žalobu podávala za pomoci združenia na pomoc spotrebiteľovi. Aj v tomto prípade ich požiadala o pomoc pri spísaní vyjadrenia. Po predložení všetkých dokladov, ktoré mala k dispozícii, uvádza k veci nasledovné: Žalobkyňa sa domáhala svojou podanou žalobou neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy v Žiadosti/Zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 06.10.2008. Je nesporné, že kreditná karta, z ktorej si žalovaný uplatňuje zrážky zo mzdy, je v bode C formulára, ktorá je zmluvou na nákup tovaru. Nie je teda pravda, že žalobkyňa uzatvorila Zmluvu o kreditnej karte. Táto bola súčasťou formulára o poskytnutí tovaru na splátky, teda bola do zmluvy zmluva o budúcej zmluve, ktorá však neobsahovala žiadne zmluvné dojednania obsiahnuté v zákone č.. 258/2001 Z.z o spotrebiteľských úveroch čím bola spotrebiteľka zo strany dodávateľa/žalovaného uvedená do omylu, na základe ktorého si neskôr žalovaný požiadal jej zamestnávateľa o vykonanie zrážok aj napriek skutočnosti, že neexistovalo žiadne súdne rozhodnutie. Obrana žalovaného v zmysle, že však zrážky neboli vo výške, ktorá odporuje zákonu neobstojí v prípade, že ide o neplatnosť úkonu absolútnu teda od počiatku. K inštitútu dohody o zrážkach zo mzdy je potrebné uviesť, že tento je zákonom síce prípustný, ale v určitej forme, ktorá samozrejme v tomto prípade nebola dodržaná. Vo svojom vyjadrení zo dňa 19.06.2020 žalovaný uvádza v odseku I., že dlh žalobkyne ku dňu zosplatnenia úveru t.j. ku dňu 15.12.2016 predstavoval dlh 2.690,76 Eur. Záhadným matematickým výpočtom však dospel k záveru, že po realizácii zrážok zo mzdy sa dlh ponížil na sumu 2.152,41 Eur a v súčasnosti predstavuje sumu 538,25 Eur. Je to matematického hľadiska absolútne nereálne. Žalovaný uvádza, že zrážky vlastne vykonával na základe platnej dohody o zrážkach zo mzdy, avšak takúto listinu súdu nepredložil. Žalovaný sa vyjadruje k používaniu kreditnej karty a k žalobkyni ako spotrebiteľke zdatnej vyhodnotiť pri podpise zmluvy, že spĺňa všetky prísne zákonom dané náležitosti. Na daný vzťah je preto potrebné aplikovať Občiansky zákonník a Zákon o spotrebiteľských úveroch platný a účinný v čase uzatvorenia právneho úkonu, t.j. Žiadosti/Zmluvy o spotrebiteľskom úvere. S poukazom na § 457 OZ. Z dôkazov predložených žalovaným k predmetnému vyjadreniu zo dňa 19.06.2020 je zrejmé, že žalobkyňa v celom rozsahu žalovanému poskytnuté finančné prostriedky vrátila a zaplatila viac o sumu 2.346,79 Eur, ktorú žiada vydať titulom bezdôvodného obohatenia prostredníctvom rozšírenia žalobného návrhu. Tieto skutočnosti sa žalobkyňa dozvedela práve z listín predložených žalovaným, pretože dovtedy nemala žiadne výpisy o svojich platbách a ani čerpaní. Vo veci je nesporné, že tieto finančné prostriedky žalobkyňa zaplatila nad rámec vyčerpaných finančných prostriedkov, pretože tieto sumy predložil súdu sám žalovaný ako prílohu vyjadrenia formou tabuľky splácania, z ktorej vyplýva, že

žalobkyňa vyčerpala sumu 6.560,92 Eur (tvrdenie žalovaného v odseku III. vyjadrenia) a sumy úhrad žalobkyne ku dňu 15.12.2016 vo výške 6.755,30 Eur a po tomto dátume úhrady vo výške 2.152,41 Eur, čo predstavuje úhrnom sumu 8.907,71 Eur a výška bezdôvodného obohatenia je vo výške 2.346,79 Eur. Nie je teda pravda, čo tvrdí žalovaný, že je žalobkyňa dlžníčkou v tomto vzťahu. Na základe uvedeného žiadala žalobkyňa aby súd pripustil zmenu žaloby a vydal tento ROZSUDOK 1. súd určuje, že dohoda o zrážkach zo mzdy u zmluvy č. XXXXXXXXXXXXXXXX uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 06.10.2008 je neplatná 2. žalovaný je povinný žalobkyňi vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 2.346,79 Eur spolu s 5,00% ročným úrokom z omeškania od 13.07.2020 do zaplatenia. 3. žalovaný je povinný nahradiť žalobkyňi trovy konania do 3- och dní od právoplatnosti rozsudku vo výške 100%

7. Žalovaný sa vyjadril k vyjadreniu žalobkyne tak, že podanie žalobkyne je zmätočné, pričom si dovoľuje poukázať na to, že v zmysle žaloby zo dňa 27.10.2019 sa žalobkyňa na Okresnom súde Rožňava domáhala určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, pričom vyjadrenie žalobkyne nedôvodne akcentuje na neplatnosť Zmluvy o úvere. Dohoda o zrážkach zo mzdy - Podľa ust. § 551 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“): „(1) Uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia. (2) Proti platiteľovi mzdy nadobúda veriteľ právo na výplatu zrážok okamihom, keď sa platiteľovi dohoda predložila. (3) Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia aj pre iné príjmy, s ktorými sa pri výkone rozhodnutia nakladá ako so mzdou.“ Písomnú dohodu o zrážkach zo mzdy ako prostriedok na zabezpečenie peňažnej pohľadávky uzatvára veriteľ s dlžníkom. Obsahom dohody je súhlas dlžníka (v tomto prípade žalobcu) s tým, aby sa mu zo mzdy vykonávali zrážky a súčasne sa poukazovali veriteľovi (v tomto prípade žalovanému). Podmienkou platnosti takejto dohody je, že dohoda o zrážkach zo mzdy musí mať písomnú formu a dohodnuté zrážky nesmú svojou výškou presahovať výšku zrážok, aké sú prípustné pri výkone rozhodnutia (exekúcií). Dohoda o zrážkach zo mzdy je vyhotovená v písomnej podobe a taktiež vykonávané zrážky zo strany žalovaného ako veriteľa nikdy nepresiahli zákonom určený limit. Podľa ust. § 5a ods. 1 písm. a) zákona 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom od 01.05.2014 (ďalej len „Zákon o ochrane spotrebiteľa“): „(1) Nepřípustné je zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy a) dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov v prospech predávajúceho alebo inej osoby, 12cd) ibaže táto dohoda bola uzavretá vo forme osobitnej listiny, spotrebiteľ bol poučený o dôsledkoch jej uzavretia a mal možnosť ju odmietnuť, alebo“ Podľa ust. § 29b Zákona o ochrane spotrebiteľa: „Ustanoveniami § 5a ods. 1 písm. b) a ods. 2 až 4 sa spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. májom 2014; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. májom 2014 sa však posudzujú podľa predpisov účinných do 30. apríla 2014.“ Vo vzťahu k tvrdeniu žalobkyne, že dohoda nebola dojednaná vo forme osobitnej listiny si žalovaný dovoľuje uviesť nasledovné. Dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzatvorená v súlade so všetkými, v čase podpisu platnými predpismi. Dohoda o zrážkach zo mzdy bola medzi žalobcom a žalovaným dojednaná dňa 06.10.2008, teda v čase, kedy žiadny zákonný predpis neupravoval náležitosti (dojednanie vo forme osobitnej listiny), na ktoré poukazuje žalobca. V čase podpisu predmetnej dohody bol v platnosti Zákon o ochrane spotrebiteľa kedy platné a účinné ustanovenia Zákona o ochrane spotrebiteľa nezakotvovali ustanovenia, v zmysle ktorých by bolo neprípustné zabezpečenie uspokojenia pohľadávky alebo splnenie záväzku zo spotrebiteľskej zmluvy prostredníctvom dohody o zrážkach zo mzdy, s výnimkou, že táto by bola uzavretá vo forme osobitnej listiny. Až prijatím zákona č. 102/2014 Z.z. boli doplnené a novelizované ustanovenia Zákona o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorých bolo prípustné zabezpečenie uspokojenie pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy prostredníctvom dohody o zrážkach zo mzdy, ak táto bola uzavretá vo forme osobitnej listiny. Uvedená novela nadobudla účinnosť dňa 01.05.2014, teda takmer 7 rokov od podpisu dohody o zrážkach zo mzdy. Z uvedeného je teda evidentné, že dohodu o zrážkach zo mzdy, ktorá nebola dojednaná vo forme osobitnej listiny nemožno považovať za dojednanie, ktoré by malo byť pre nedostatok formy považované za neplatné. Dohoda o zrážkach zo mzdy a iných príjmov je súčasťou osobitného ustanovenia Zmluvy o úvere a žalobkyňa bola na jej obsah osobitne upozornená a s obsahom dohody súhlasila. Taktiež je zrejme, že žalobkyňa si bola vedomá uzatvorenej Zmluvy o úvere, ako aj faktu, že v súvislosti s poskytnutým plnením uzavrela aj dohodu o zrážkach zo mzdy, nakoľko prijala úverové plnenie. Zo samotného znenia tejto dohody je zrejme, o aký zabezpečovací inštitút sa jedná a akým spôsobom tento inštitút 4 bude aplikovaný. Jeho dodatočné spochybňovanie zo strany žalobcu teda možno hodnotiť len účelovo v snahe vyhnúť sa plneniu záväzku. Nie je možné žalovaného obmedzovať v uplatnení jeho zmluvného oprávnenia, ktorým v skutočnosti len zabezpečuje plnenie zmluvných povinností žalobcu. Dohodu o zrážkach zo mzdy nemožno považovať ani za neprijateľnú zmluvnú podmienku. V tejto súvislosti si dovoľujeme poukázať na skutočnosť, že

v žiadnom nariadení, smernici ani inom právnom predpise EÚ nie je výslovne uvedené, že dohoda o zrážkach zo mzdy sa považuje za nekalú obchodnú podmienku, resp. neprijateľnú zmluvnú podmienku. Rovnako neexistuje žiadne rozhodnutie Súdneho dvora, ktoré by vyslovene uvádzalo, že dohoda o zrážkach zo mzdy je v spotrebiteľských vzťahoch vylúčená z dôvodu, že sa považuje za nekalú obchodnú praktiku resp. neprijateľnú zmluvnú podmienku. V tejto súvislosti si dovoľujeme poukázať na pripomienky Európskej komisie, vo veci Marcinová/Pohotovosť, C-30/12. Európska komisia v písomných pripomienok Európskej komisie vo veci C30/12, Valéria Marcinová/POHOTOVOSTĚ, s.r.o. taktiež uviedla že: „Článok 6 smernice Rady 93/13/EHS z 05.04.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vo svetle efektivity vykladať v tom zmysle, že bráni uplatňovaniu takej vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá neumožňuje vnútroštátnemu súdu preskúmať aj bez návrhu nekalosť zmluvných podmienok v zmluve o spotrebiteľskom úvere zabezpečenej dohodou o zrážkach zo mzdy, alebo neumožňuje v tejto súvislosti vnútroštátneho súdu vydať predbežné opatrenie za účelom pozastavenia vykonávania zrážok z dlžníkovej mzdy. Článok 4 a 14 smernice Rady 87/102/EHS z 22. decembra 1986 o aproximácii zákonom, iných právnych predpisov a správnych opatrení členských štátov, ktoré sa týkajú efektivity v tom zmysle, že bránia uplatneniu takej vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá neumožňuje vnútroštátnemu súdu preskúmať aj bez návrhu súlad zmluvy o spotrebiteľskom úvere zabezpečenej dohodou o zrážkach zo mzdy s ustanoveniami preberajúcimi do vnútroštátneho právneho poriadku článok 4 uvedenej smernice alebo neumožňuje v tejto súvislosti vnútroštátnemu súdu vydať predbežné opatrenie za účelom pozastavenia vykonávania zrážok z dlžníkovej mzdy.“ Z pripomienok komisie jednoznačne vyplýva, že ustanovenia upravujúce dohodu o zrážkach zo mzdy sa nepovažujú za nekalú obchodnú podmienku resp. neprijateľnú zmluvnú podmienku. Zo stanoviska Európskej komisie jednoznačne vyplýva, že ustanovenia smernice o nekalých obchodných podmienkach treba vykladať tak, že bránia uplatňovaniu takej vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá neumožňuje vnútroštátnemu súdu preskúmať aj bez návrhu nekalosť zmluvných podmienok v zmluve o spotrebiteľskom úvere zabezpečenej dohodou o zrážkach zo mzdy, alebo neumožňuje v tejto súvislosti vnútroštátneho súdu vydať predbežné opatrenie za účelom pozastavenia vykonávania zrážok z dlžníkovej mzdy. Z uvedeného je zrejmé, že Slovenská právna úprava inštitútu dohody o zrážkach zo mzdy, tak ako je upravená v Občianskom zákonníku, je v súlade so smernicou o nekalých obchodných podmienkach. Dohoda o zrážkach zo mzdy by bolo možné považovať za nekalú obchodnú podmienku resp. neprijateľnú zmluvnú podmienku iba v prípade, že by neumožňovala vnútroštátnemu súdu preskúmať aj bez návrhu súlad zmluvy o spotrebiteľskom úvere zabezpečenej dohodou o zrážkach zo mzdy alebo ak by neumožňovala v tejto súvislosti vnútroštátnemu súdu vydať predbežné opatrenie za účelom pozastavenia vykonávania zrážok z dlžníkovej mzdy. Je teda zrejmé, že na to aby bolo možné dohodu o zrážkach zo mzdy považovať za uzavretú v súlade so smernicou o nekalých obchodných podmienkach stačí, aby umožňovala vnútroštátnemu súdu vydať predbežné opatrenie za účelom pozastavenia vykonávania zrážok zo mzdy. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce dohodu o zrážkach zo mzdy umožňujú spotrebiteľovi domáhať sa vydania predbežného opatrenia za účelom pozastavenia vykonávania zrážok zo mzdy, čím je fakticky naplnená požiadavka súladnosti takejto dohody o zrážkach zo mzdy s ustanoveniami smernice 93/13 EHS. Rozhodovacia prax, ktorú zaviedli niektoré súdy, ktorá považuje dohodu o zrážkach zo mzdy vždy za neprijateľnú obchodnú podmienku resp. nekalú obchodnú praktiku, je nesprávna, nezákonná a v rozpore so samotnou smernicou 93/13 EHS. Slovenské súdy vyhlasujú dohodu o zrážkach zo mzdy za nekalú obchodnú podmienku z dôvodu, že dlžník nebol žiadnym spôsobom osobitne oboznámený zo strany veriteľa o forme tohto zabezpečovacieho inštitútu ani o jeho následkoch, ba dokonca súdy takúto dohodu vyhlásia za nekalú obchodnú podmienku aj za situácie, kedy je táto dojednaná na osobitnej listine. Uvedené súdy odôvodňujú tým, že pokiaľ by pripustili platnosť takéhoto dojednaní, vzápätí by došlo k situácii, kedy by veriteľ mohol jednostranne diktovať bez akéhokoľvek odsúhlasenia súdom výšku dlhu, pretože zrážky zo mzdy sú určené aj na plnenia z neprijateľných zmluvných podmienok. Uvedený názor je nesprávny a vo svojej podstate aj nelogický. Dlžník má možnosť sa domáhať ochrany na súde, aby vydal predbežné opatrenie a zároveň aby nechal preskúmať spotrebiteľskú zmluvu, či neobsahuje nekalé obchodné podmienky, resp. neprijateľné zmluvné podmienky. Dohoda o zrážkach zo mzdy nemá vôbec povahu exekučného titulu, ako to niektoré súdy mylne vo svojich rozhodnutiach tvrdia. Na chvíľu sa teraz pristavíme pri tvrdení, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neprijateľná zmluvná podmienka z dôvodu, že zakladá hrubý nepomer v právach a povinnostiach. Uvedené tvrdenie je rovnako nesprávne a dovoľíme si tvrdiť, že opäť v rozpore so samotnou Smernicou 93/13 EHS. Podľa ust. čl. 4 bod 1 Smernice rady 93/13 EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských (Smernica 93/13 EHS): „Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 7, nekalosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením

zmluvy, v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.“ Podľa ust. čl. 4 bod 2 Smernice rady 93/13 EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských (Smernica 93/13 EHS): „Hodnotenie nekalej povahy podmienok sa nevzťahuje ani k definícii hlavného predmetu zmluvy ani na primeranú cenu a úhradu na jednej strane, ako aj tovar alebo služby dodávané výmenným spôsobom na druhej strane, pokiaľ tieto podmienky sú zrozumiteľné.“ Podľa ust. čl. 3 bod 1 Smernice rady 93/13 EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských (Smernica 93/13 EHS): „Zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.“ Z citovaných ustanovení Smernice 93/13 EHS je zrejmé, že podmienky dojednané v spotrebiteľských zmluvách sa posudzujú s prihliadnutím na charakter dodávaného tovaru a služby. Taktiež z týchto ustanovení vyplýva, že 6 zmluvná podmienka sa považuje za nekalú ak spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán vzniknutých na základe zmluvy a ku škode spotrebiteľa. Žalobkyňa uzavrela so žalovaným, resp. jeho právnym predchodcom, zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru, na podklade ktorej mu bola vydaná kreditná karta a poskytnutý úverový rámec. Žalobkyňa tento úverový rámec čerpala, splácala a opakovane čerpala. Žalovaný uplatnil dohodu o zrážkach zo mzdy až vo chvíli, kedy žalobca prestal poskytnutý úver riadne a včas splácať. Žalovaný poskytol žalobcovi revolvingový úver, ktorý bol zabezpečený dohodou o zrážkach zo mzdy. S prihliadnutím na charakter zmluvy (zmluva o revolvingovom úvere) je možné dohodu o zrážkach zo mzdy považovať za primeraný zabezpečovací prostriedok, ktorý ako sme si vysvetlili vyššie, nijakým spôsobom nezbavuje možnosti domáhať sa ochrany svojich práv na súde. Čo je však najpodstatnejšie, na to aby bolo nejakú zmluvnú podmienku v spotrebiteľských zmluvách možné považovať za nekalú resp. neprijateľnú, musí táto spôsobovať značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach. Opäť, ak prihliadneme k charakteru posudzovanej spotrebiteľskej zmluvy (zmluva o revolvingovom úvere) musíme prísť k záveru, že dohoda o zrážkach zo mzdy nespôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach. Žalobkyňa v podaní uviedla, že v dôsledku neplatičnosti Zmluvy o úvere, vzniklo na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie. Podľa žalobkyne je nesporné, že ten zaplatil žalovanému sumu vo výške 8 907,71 €, pričom vyčerpal finančné prostriedky v rozsahu 6 560,92 €. Keďže žalobca zaplatil o 2 346,79 € nad rámec ním vyčerpaných prostriedkov, tieto žiada od žalovaného vydať ako bezdôvodné obohatenie. Návrh na zmenu žaloby je nezrozumiteľný a nejednoznačný. Nie je zrejmé, na 7 základe akého právneho základu sa žalobca domáha vydania údajného bezdôvodného obohatenia. Žalobkyňa žiada plnenie z titulu že Zmluva o úvere nevznikla resp. je neplatná, pričom v danom prípade nie je skutkový a ani právny stav taký, že by toto bolo možné konštatovať. V danom prípade zreteľne absentuje titul na podklade ktorého je možné rozhodovať o vydaní bezdôvodného obohatenia, ku ktorému malo na strane žalovaného dôjsť z titulu neplatičnosti Zmluvy o úvere a teda riešiť otázku bezdôvodného obohatenia je v tomto konaní minimálne predčasné. Pokiaľ sa žalobca domáha konkrétneho peňažného plnenia je povinný jednoznačne špecifikovať právny základ z ktorého svoj nárok na zaplatenie určitej sumy odvodzuje. Uvedené priamo vyplýva z ustanovení Civilného sporového poriadku. Podľa ust. § 143 ods. 1 Civilného sporového poriadku: „Súd neprípustí zmenu žaloby, ak by výsledky doterajšieho konania nemohli byť podkladom na konanie o zmenenej žalobe.“ Vzhľadom na vyššie uvedené a s prihliadnutím na skutočnosť, že žalobný návrh žalobkyne zmenu žaloby je nejednoznačný a zmätočný, navrhol údu aby zmenu žaloby neprípustil.

8. Súd uznesením 4Csp/145/2019 - 96 zo dňa 28.10. 2020 zmenu žaloby v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2.346,79 Eur spolu s 5,00% ročným úrokom z omeškania od 13.07. 2020 do zaplatenia neprípustil.

9. Na pojednávaní dňa 25.02. 2021 súd rozhodol v zmysle § 1 ods. 1/ písm. p, vyhl.č. 24/2021 Z.z., v neprítomnosti strán sporu, s ich súhlasom.

10. Súd posúdil nárok žalobkyne podľa nasledujúcich zákonných ustanovení.

11. Podľa § 52 Občiansky zákonník (v znení účinnom do 31.03. 2015)

1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany,

ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

13. Podľa § 41 Občianskeho zákonníka, ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu.

14. Súd vykonal dokazovanie zmluvou o spotrebiteľskom úvere uzavretou medzi žalobkyňou a žalovaným (návrh č. XXXXXXXX XXXXXXXX) zo dňa 06.10. 2008, žiadosťou o vykonávanie zrážok zo mzdy adresovanou žalovaným Mestu Rožňava zo dňa 06.09. 2017, potvrdením Mesta Rožňava o vykonávaní zrážok zo mzdy žalobkyne zo dňa 03.05. 2019 a 22.10. 2019.

15. Súd určil z dôvodov tvrdených žalobkyňou, že predmetná dohoda je neplatná pre rozpor s § 39 OZ. Dohoda o zrážkach zo mzdy má byť dohodou dvoch strán čo v danom prípade nebolo. Dohoda nie je na samostatnej listine čo vnáša pochybnosti o tom, či vedomosť o podpísaní dohody žalobkyňa mala. Pokiaľ tvrdí žalovaný, že dohoda o zrážkach zo mzdy bola vôľa žalobkyne musí takúto skutočnosť súdu preukázať, pretože bremeno dokazovania je na strane, ktorá tvrdí určité skutočnosti. Žalovaný však súdu nepredložil dohodu na samostatnej listine podpísanú oboma stranami sporu. Zároveň žalobkyňa v čase podpisu žiadosti/zmluvy nebola dlžníčkou, teda ani nedisponovala od žalovaného žiadnymi finančnými prostriedkami, ktoré mali byť na základe takéhoto zabezpečovacieho inštitútu zabezpečené, a súd preto považuje túto dohodu o zrážkach zo mzdy za neplatnú minimálne pre rozpor s dobrými mravmi a tiež, že dohoda nemá predpísanú písomnú formu. Ako slabšia zmluvná strana nemohla za žiadnych okolností pri podpise vyhodnotiť, že žalovaný koná s nekalým úmyslom dať jej na podpis zmluvu, ktorá je obsahovo neudržateľná, bez prísnych splnených obsahových podmienok, na ktorej podklade potom sám bez akejkoľvek vedomosti spotrebiteľky/žalobkyne si môže uplatniť zrážky zo mzdy vo výške akú si sám určí, aj napriek skutočnosti, že zmluva je zo zákona bezúročná práve absenciou obligatórnych náležitostí. Žaloba žalobkyne je dôvodná, a to z dôvodu, že na základe označených a predložených dôkazov z jej strany a aj zo strany žalovaného nedošlo k platnému uzatvoreniu zmluvy o kreditnej karte/ revolvingového úveru medzi žalobkyňou a žalovaným, keďže nebola dodržaná písomná forma. Zároveň je nesporné, že žiadosť ktorú žalobkyňa podpísala, vzhľadom na jej obsah neobsahuje ani základné náležitosti zmluvy o úvere, napr. výška úroku, uvedenie RPMN, záväzok žalobkyne v prípade poskytnutia úveru tento úver splatiť, vrátiť i s úrokom. Na základe takejto žiadosti došlo zo strany žalovaného k poskytnutiu finančných prostriedkov žalobkyne a vzhľadom na tú skutočnosť, že nedošlo k uzatvoreniu platnej zmluvy, nastáva režim bezdôvodného obohatenia a každá zo strán je povinná druhej strane vrátiť to, čo podľa nej dostala. K inštitútu dohody o zrážkach zo mzdy je potrebné uviesť, že tento je zákonom síce prípustný, ale v určitej forme, ktorá v tomto prípade nebola dodržaná. Dohoda o zrážkach zo mzdy má byť dohodou dvoch strán čo v danom prípade nebolo.

16. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobkyňa mala vo veci plný úspech, súd jej teda priznal plnú náhradu trov konania.

17. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník, v zmysle § 262 ods. 2/ CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote do 15 dní od doručenia rozsudku, ktoré sa podáva na Okresnom súde Rožňava a o odvolaní rozhodne Krajský súd v Košiciach.

Podľa ustanovenia § 363 C. s. p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Podľa § 364 C. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Podľa § 365 C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa odseku 2 citovaného § odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Podľa odseku 3 citovaného § odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 125 ods. 1,2,3 C. s. p. podanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe. (2) Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva. (3) Podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z. z. - Exekučného poriadku).